

ven af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd i § 1 har givet en snævert begrænset Definition af Begrebet Statstjenestemand, bemærkes udtrykkelig, at man ikke ved sin Formulering i Forslaget tilsigter at udelukke nogen fra at nyde godt af Forslagets Bestemmelser, som ifølge Administrationens Praksis efter den tidligere Lovgivning har været anset for berettiget til at oppebære Dyrtidstillæg og overordentligt Pensionstillæg som »fhv. Statstjenestemand« eller som Enke eller Børn efter en saadan.

Til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes:

Til § 1.

De i den ældre Pensionslovgivning fastsatte Betingelser for Opnaaelsen af Pensionstillæg til Enkers uforsørgede Børn saavel som af Pension til forældreløse Børn maa fremdeles være gældende, uanset Bestemmelsen i § 4 om, at ingen kan faa mindre i Pension i 1920 end i 1919. Det maa saaledes fremdeles godtgøres for Finansministeriet, at Omstændighederne taler for, at Pensionstillægene ydes. Bestemmelsen gaar kun ud paa, at naar saadanne Tillæg og Pensioner tilstaa, kan de ikke være mindre end 100 Kr. aarlig, medens de nu kan gaa ned til 20 Kr. for Enkers Børn, 40 Kr. for forældreløse Børn.

Til § 2.

Pensionstillægene vil efter Paragrafen tilkomme de samme, som har oppebaaret Dyrtidstillæg efter Kapitel II i Lov Nr. 498 af 28. September 1918, samt Tjenestemænd, der afgaar, og Enker eller Børn efter Tjenestemænd, der dør efter 1. Oktober 1919, forsaa vidt deres Pension ikke fastsættes efter Reglerne i Loven om Statens Tjenestemænd, hvad enten dette skyldes, at de har beklædt Stillinger, der ikke omfattes af denne Lov, f. Eks. en Amsforvalterstilling, eller at de i Henhold til § 71, Stk. 5, i Loven om Statens Tjenestemænd begærer deres Egenpension eller deres Enkepension fastsat efter den ældre Pensionslovgivning. I de Maaned, i hvilke der oppebæres Efterindtægt kommer Bestemmelserne i nærværende Forslag ikke til at gøre sig gældende.

Dyrtidstillæggets Størrelse retter sig ganske efter Reglerne i Kapitel 5 i Lov om Statens Tjenestemænd; Tillæget vil saaledes for Januar—Marts være at beregne efter et Aarsbeløb af 702 Kr. for gifte Mænd, Enkemænd, Enker, som har egen Husstand m. fl. og 360 Kr. for andre, men Tillæget kan dog ikke overstige henholds-

vis 39 og 20 pCt. af Pensions- eller Understøttelsesbeløbet.

Konjunkturtillæget foreslaas fastsat efter Reglerne i Kapitel 6 i Lov om Statens Tjenestemænd.

For Pensioner under 1500 Kr. udgør det 50 pCt. af Pensionen (Understøttelsen) og stiger derefter som angivet i § 99 i Loven om Statens Tjenestemænd.

Til § 3.

Medens det for Egenpensionerne foreslaas at lægge selve disses Beløb til Grund for Tillægenes Beregning, har man med Hensyn til Enkepensionerne anset det for ubilligt at behandle dem alle efter en og samme Regel, idet de i sig selv er fastsat efter ganske forskellige Regler: saaledes efter Pensionsloven af 1858 til $\frac{1}{3}$ af Mandens Embedsindtægt (idet Pensionen suppleres med den tvungne Enkeforsørgelse, der udgør $\frac{1}{3}$ af Mandens Embedsindtægt); efter Pensionsloven af 1876 for de militære Underklasser og efter Loven af 1907 om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet til $\frac{1}{4}$ af Mandens Pension; efter Lovene om Statsbanernes Ordning til $\frac{1}{3}$ af Mandens Pension, for saa vidt Pensionen er fastsat før den 1. Oktober 1903, medens senere pensionerede Enkers Pension er Halvdelen af Mandens Pension. For Enker efter Tjenestemænd, som er undergivne pligtig Enkeforsørgelse, mener man, der maa tages Hensyn til denne; i hvert enkelt Tilfælde at søge opgjort, hvad Enkeforsørgelsen vilde andrage, hvis den almindelige Form for Tegning af Overlevelsereente var valgt, lader sig dog ikke gøre. For at naa til en praktisk gennemførlig Ordning foreslaar man derfor den tilstedeværende Enkeforsørgelse substitueret med et vilkaarligt Beløb, idet man simpelthen ved Beregningen af Tillægene forhøjer Enkepensionens Beløb til det dobbelte. Dette vil, hvor Pensionen udgør Maksimum (1200 Kr. aarlig) føre til det samme Resultat, som en nøjagtig Udregning vilde føre til. I andre Tilfælde vil det føre til et noget ugunstigere Resultat, men dog betyde en væsentlig Fordel for den pensionerede Enke.

For andre Enker, hvis Pension er beregnet paa et særlig ufordelagtigt Grundlag, nemlig Enker efter Tjenestemænd af de militære Underklasser eller efter civile Funktionærer og Haandværkere ved Hæren og Søværnet samt efter Statsbanetjenestemænd, for saa vidt Pensionen er fastsat før den 1. Oktober 1903, har man fundet det